

IZABELA WRÓBLEWSKA

Przekazywanie informacji pacjentowi z chorobą nowotworową

Wiadomość o chorobie nowotworowej jest jedną z najbardziej stresujących sytuacji, z jaką może się spotkać pacjent, ale także prowadzący go lekarz. Informacja ta może spowodować żywiołową reakcję u chorego. Jej przekazanie nie jest też bez znaczenia dla przedstawiciela służby zdrowia. Większość pacjentów doświadcza wtedy takich uczuć, jak strach, lęk i przerażenie, z którymi lekarz powinien umieć sobie poradzić. Jednocześnie sztuka przekazywania trudnych i złych wiadomości, o której jest mowa w jednym z rozdziałów tej książki, wymaga od lekarza szczególnego przygotowania chociażby dotyczącego podstaw psychologii, a także wykazania się dużą dozą taktu, zrozumienia i empatii oraz traktowania chorego w podmiotowy, a nie przedmiotowy sposób.

Opisana sytuacja nie jest zatem prosta dla żadnej ze stron prowadzonego dialogu i jest zależna od wielu czynników, między innymi takich jak stadium zaawansowania choroby, czas jej trwania, rodzaj nowotworu, wiek pacjenta, jego przekonania, ewentualne możliwości leczenia i rokowania, ale także wiedza i doświadczenie lekarza. Istotne są też umiejętności prowadzenia dobrego dialogu, odnajdywanie się w sytuacjach trudnych i wzajemne zaufanie.

W dzisiejszym pełnym techniki świecie, w którym istnieje wąska specjalizacja medyczna, pacjent często czuje się zagubiony i tym bardziej oczekuje od zajmujących się nim osób poświęcenia mu czasu i wykazania zainteresowania jego problemami. Kwestia ta szczególnie dotyczy chorych onkologicznych, dla których sama diagnoza choroby nowotworowej może być przyczyną stresu, a dodatkowo przyczyniają się do niego prowadzone badania diagnostyczne, prawdopodobny pobyt w szpitalu, forma podjętego leczenia czy jego efekty uboczne.